

Ayrılığa Sürgün

Berrin Güzel

Ben bundan başka bir şehrin akşamını bilmedim ve rüzgarını ve denizini

Ve şimdi adımı hayal meyal hatırladığım, hani dost sohbetlerinde geçen o bilmediğim, tanımadığım şehirlerden birinin, kalabalığıyla beni yalnızlığıma hapseden anlamsız kaldırımlarında adımlarımı ardı ardına sıralıyorum nereye varacağımı bilmeksizin.

Zaman aleyhine işliyor sormadan, anlamaya çalışmadan ya da anlamak istemeksizin.

Hani aslında bilirsin başına gelecekleri de konduramazsın o el değmemiş temizlikteki hayallerine. İşte öyle bir şey!

Sokak lambaları; ince uzun, banklarda içe içe kafayı bulmuş serseriler gibi bomboş bakıyor yüzüme. Vitrinler ilgisizlikten meynun, ben yalnızlığımın karamsar geçişlerinde hapis...

Nereye gitsem, nasıl kaçsam bu aydınlatılmayan ışıklardan, bu samimi görünen fesatlıklardan?

Senin armağanın olan bu sensizlikte bir ömür daha mı yaşasam?